

شاروالی کابل
ریاست آگاهی و ارتباط عامه

مجموعه شام

نام:

نام پدر:

صنف:

مکتب:

دوست خوبم برای داشتن شهر پاک چی باید کرد؟

مشخصات کتاب

نام کتاب :

من گم شده ام

نویسنده :

معصومه ابراهیمی

مترجم پشتو:

نور گل شفق

نقاش :

محمد آرمین

طراحی و دیزاین :

سید عباس موسوی

ناشر :

ریاست آگاهی و ارتباط عامه شاروالی کابل

سال چاپ:

۱۳۹۷

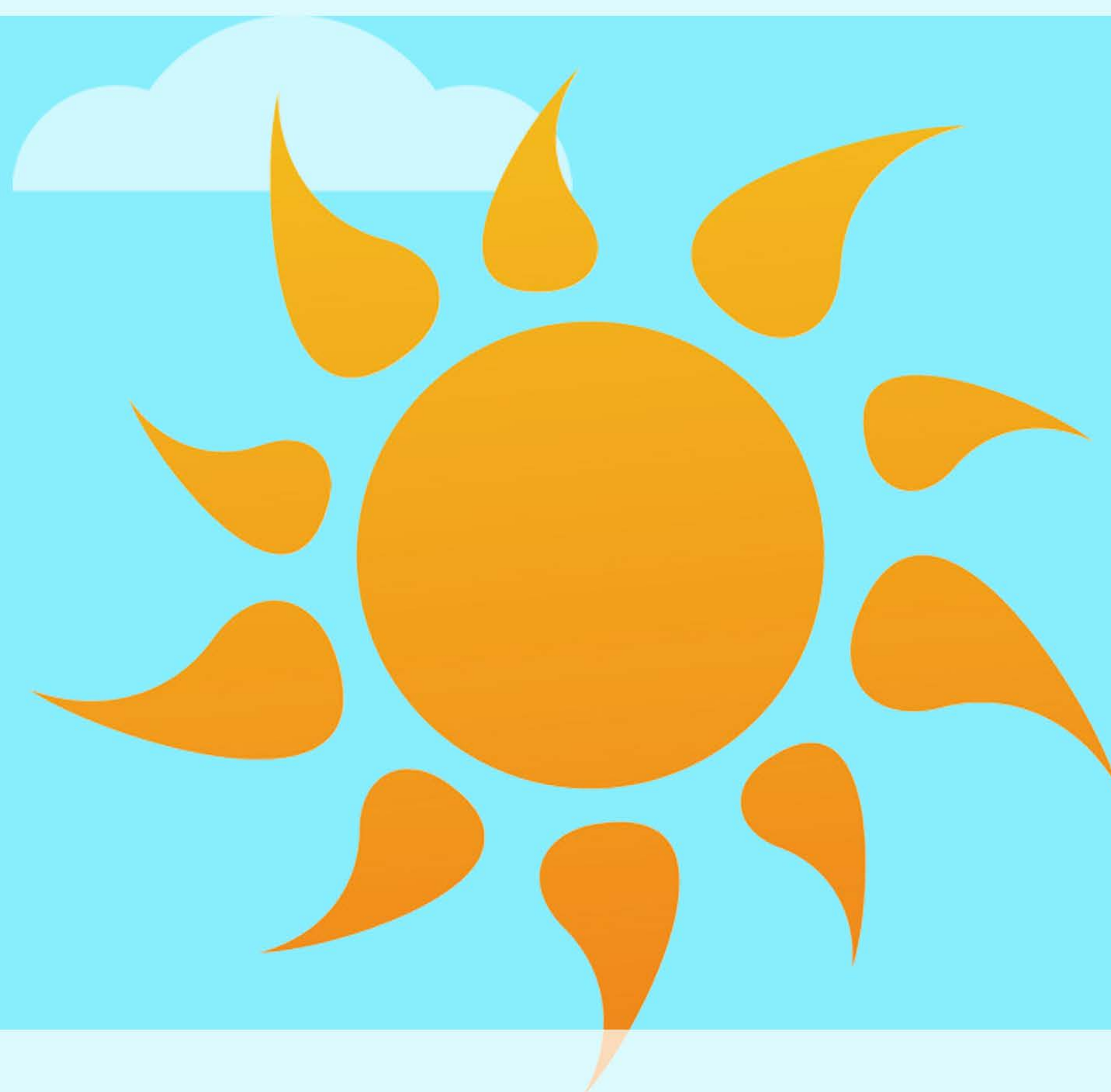

در یک روز گرم تابستانی، خورشید در آسمان می تابد.
آسمان آبی و مقبول بود، پرندگان به این سو و آن سو پرواز می کردند، هوا
آنقدر گرم بود که هر پرنده ای بعد از کمی پرواز در بین شاخه های
درختان استراحت می کرد.

د اووړي په يوه توده ورځ کې چې لمر سترگه ځلېده.
آسمان تک شين او ښکلی ښکارېده، مارغان يوخوا بلخوا الوتل، هوا دومره
توده وه چې هرې مرغۍ به له لږ الوت وروسته بېرته د ونو په ښاخونو کې
سيوري ته دمه کوله.

در همین وقت اطفال از مکتب رخصت شدند، مریم که دخترک کوچکی بود نیز از مکتب رخصت شد، دوستان او همگی چتری داشتند، اما او چتری نداشت.

په همدې حال کې ماشومان له ښوونځي رخصت شول. مریم هم د دوی په منځ کې وه. د هغې ټولو همخولو چتری لرلې خو له دې سره نه وه.

خوراکیه فرو

مکتب

رستوران

هتل

مریم از گرمی زیاد بسیار خسته و تشنه شده بود، به همین دلیل به یک دکان
خوراکه فروشی رفت و برای خودش یک جوس خرید، جوس سرد و تازه بود،
مریم جوس را باز کرد و آن را نوشید.
مریم آرام آرام جوس را می نوشید و با خوشی زیر لب آواز می خواند:
الف.... ب... پ... ت... ث

مریم دِ دِپرې گرمۍ له کبله سترې او سخته تېرې شوې وه. یوې هټۍ ته
ورغله او ځان ته یې یو جوس واخیست. جوس تازه او سوړ وه. مریم د
جوس ډبي ته پاپ وردننه کړ او د جوس په څښلو یې پېل وکړ.
او له ځانه سره یې دا توري زمزمه کول:
الف.... ب... پ... ت... ټ....

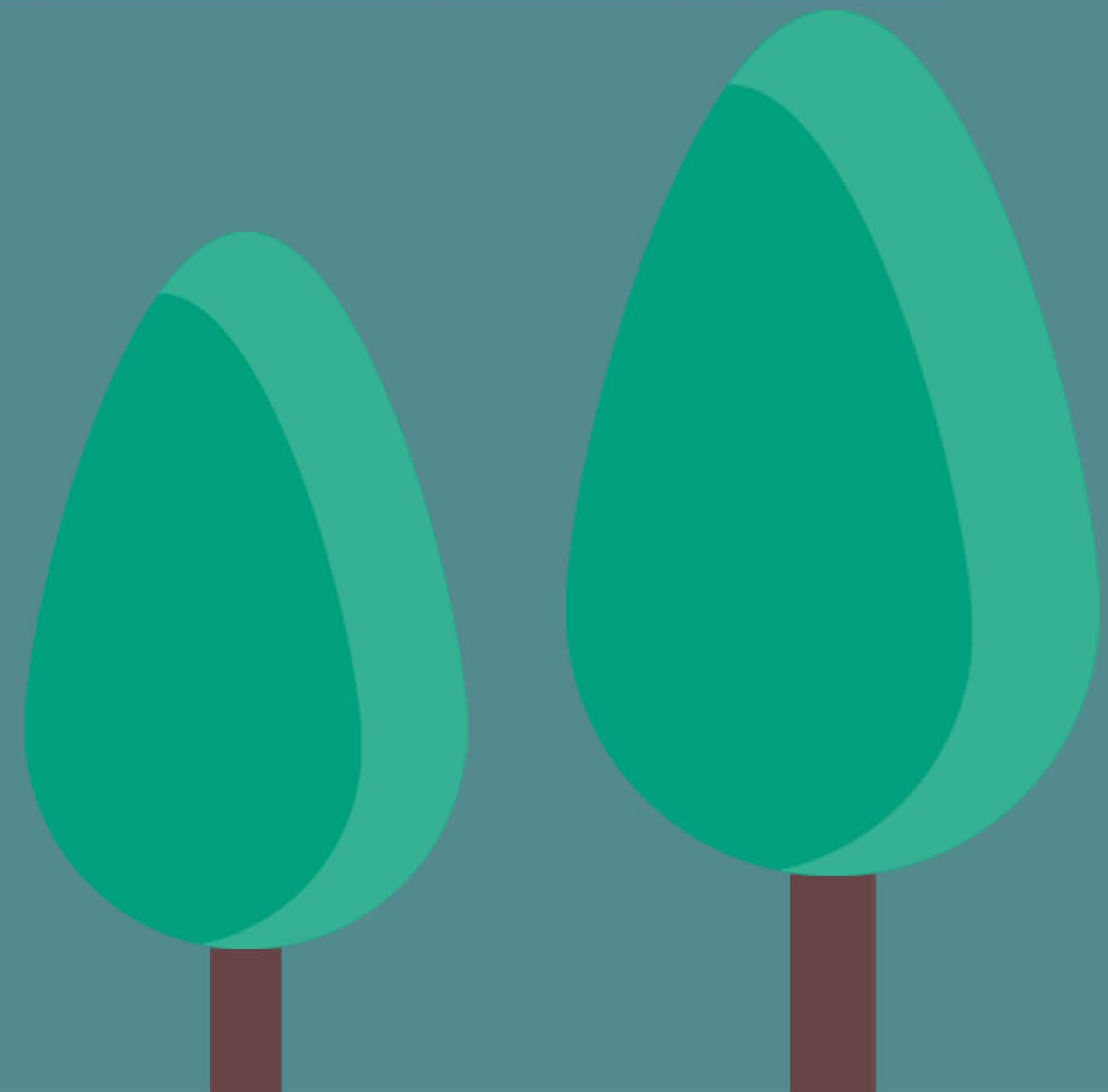

همین که جوس خلاص شد مریم قوطی جوس را به سمت جویچه انداخت و به راهش ادامه داد.

چی جوس خلاص شو نو مریم تش ډبی یوه لښتي ته ور وغورځاوه همداسې پر لاره روانه وه.

در همان وقت از پشت سر صدایی را شنید، او برگشت و متوجه شد که قوطی
جوس پشت سرش ایستاده است، قوطی جوس گفت:
من گم شده ام!

په هماغه وخت کي ناڅاپه يې له شا غږ واورېد. چې مخ يې ور واراوه نو پام يې شو
چې د جوس ډبی يې شاته ولاړ دی او ورته وايي:
زه ورک شوی یم!

مریم با دیدن قوطی جوس بسیار ترسید و به سرعت دوید، آنقدر دوید تا که خسته شد، او از خستگی نفس نفس می زد، به همین دلیل زیر سایه یک درخت نشست.

مریم د دې حالت په لیدو وډاره شوه او له هغه ځایه په تېښته شوه. دومره مندې یې ووهلې چې سترې شوه، زړه یې درزېده او ژر ژر یې ساه اخیستله. بیا د یوې ونې سیوري ته کېناسته چې دمه جوړه کړي.

در همان وقت متوجه شد که قوطی جوس هم کنار او نشسته و بسیار خسته شده است.

قوطی جوس گفت:

نترس من برای تو کدام ضرر نمی رسانم صرف میخوامم همراهیم کمک کنی، من گم شده ام و تو باعث شدی من گم شوم!

مریم گفت:

من؟... من به تو هیچ کاری ندارم...

خه گوري چي هغلته يي هم د جوس ډبي تر څنگ ناست دی او هغه هم ډپر ستومانه دی.

د جوس ډبي وايي:

مه ډارېږه، زه تا ته کوم تاوان نه رسوم. يوازې غواړم چي مرسته راسره وکړي.

زه ورک شوی یم او دې تا له لاسه ورک شوی یم!

مریم وايي:

زه؟ زه تا سره هيڅ کار نه لرم!

قوټی جوس گفټ:
تو جوس را خوردی من را در جویچه انداختی! تو باید مرا به خانه ام ببری.
مریم گفټ:
خانه تو کجاست؟
قوټی جوس گفټ:
من اگر می دانستم خانه ام کجاست به دنبال تو نمی آمدم!

د جوس ډبی ورته وایي:
تا مې له منځه جوس وڅښه خو بیا دې لښتي ته وغورځولم. نو باید ما
زما کور ته یوسي.
مریم وایي:
نو ستا کور چیرې دی؟
ډبی ورته وایي:
که ما ته مې کور معلوم وای نو په تا پسې به ولې راتلم!

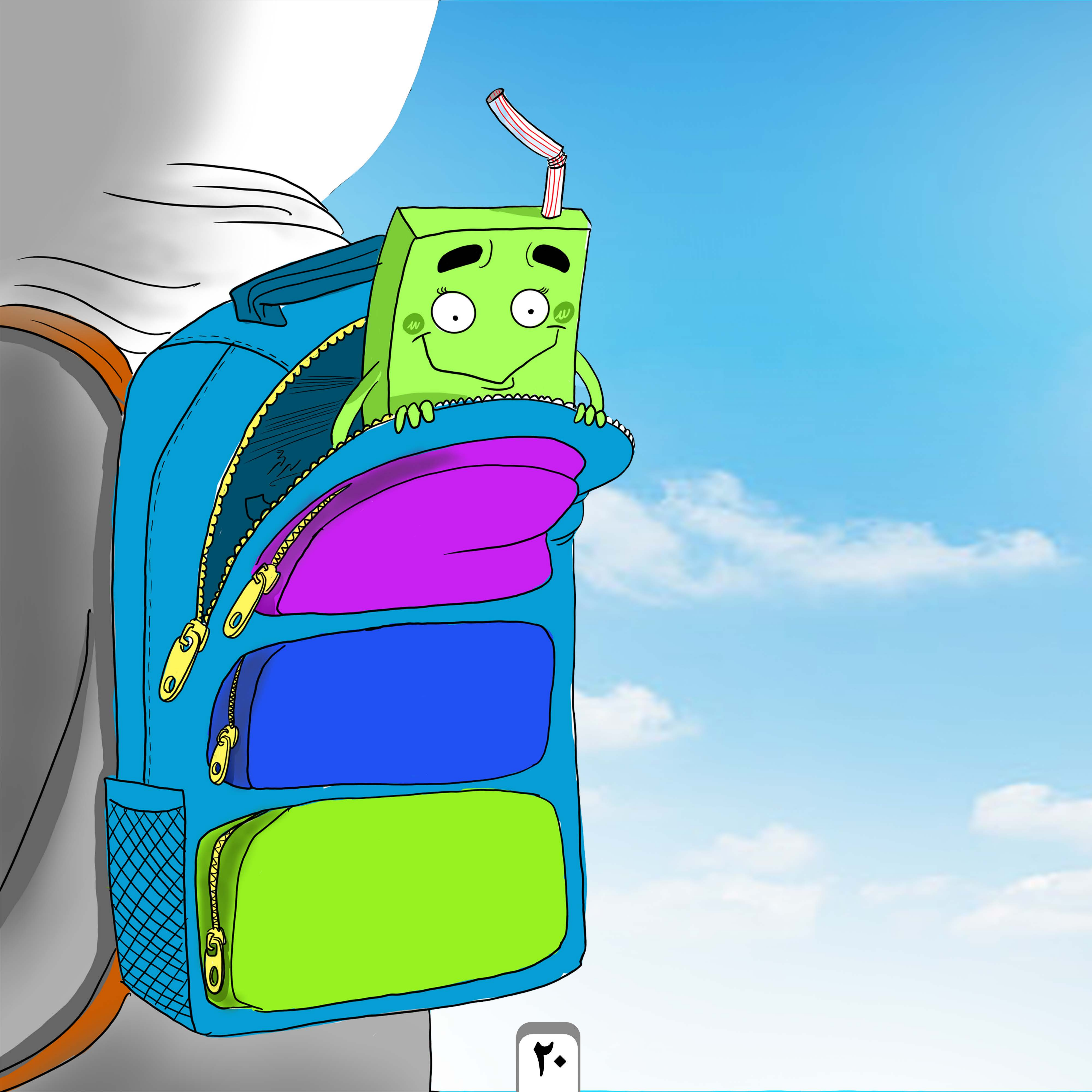
مریم گفت:
حالا من چطور خانه تو را پیدا کنم؟

مریم ورته وایی:
نو زه اوس ستا کور څنگه پیدا کړم؟

مریم کمی فکر کرد و باز هم گفت:
درست است، من تو را به خانه خودمان می برم، و از مادرم کمک می گیرم تا خانه تو را
پیدا کنیم.
مریم قوطی جوس را گرفت و در بکس خود گذاشت و به طرف خانه رفت.

مریم له لږ فکر وروسته وویل:
ښه سمه ده. زه به تا زموږ کور ته یوسم. بیا به مې له موره مرسته وغواړم
چې ستا کور پیدا کړو.
د جوس ډبی دا خبره ورسره مني. مریم ډبی پخپلې بکسې کې ږدي او د کور په
لور لاړه.

وقتی مریم به خانه رسید بکس خود را در کنج خانه گذاشت و دست و رویش را شست، مادرش دسترخوان را هموار کرد تا غذا بخورند.

کله چې مریم کور ته رسېږي نو خپله د کتابونو بکسه د کوټې په کونج کې غورځوي. بیا خپل مخ لاسونه مینځي. مور یې سمدستي دسترخوان هواروي چې ډوډۍ وڅوري.

هنگام غذا خوردن، مادر مریم صدایی شنید و گفت:
دخترم، این صدای چیست؟
مریم با وارخطایی گفت:
این صدای قوطی جوس است، او گم شده، به دنبال خانه اش می گردد.
مادر خندید و گفت:
قوطی جوس؟

د ډوډۍ د خوړلو پر مهال د مریم مور یو غږ اوري.
د مریم مور خپله لور پوښتي چې دا د څه شي غږ دی؟
مریم وارخطا کېږي او وايي:
مورې! دا د جوس د ډبي غږ دی. هغه ورک شوی د خپل کور په لټه دی.
مور یې وايي:
د جوس ډبی؟

مریم گفت:

بله.. من وقتی جوس می خوردم قوطی آن را در جویچه انداختم، اما دیدم که قوطی جوس از پشت سرم می آید و می گوید که گم شده است.

مادر مریم گفت:

دختر شیرینم، جای همه کثافات و جنگلی در سطل کثافات است، تو هیچ وقت نباید قوطی جوس یا هر چیز دیگری را در سرک یا جویچه بیندازی!

مریم کیسه ورته کوی چی له ډبی مې جوس وڅښه نو لښتي ته مې وغورځاوه، له هماغه راهیسې ډبی راپسې دی چې زه دې ورک کړی یم او کور مې راوښیه.

د مریم مور وایي:

خوږې لورې، د ټولو خار او خټلو ځای ډېران او یا د خټلو ټوکرۍ دي. هیڅ کله د جوس ډبی یا بل هر څه لښتیو ته، بې ځایه پر سرک او کوڅه کې مه غورځوه.

مریم وقتی غذایش را خورد، قوطی جوس را گرفته در سطل کثافات انداخت.
قوطی جوس از اینکه بلاخره به مقصد اصلی اش رسیده بود خوشحال بود، مادر مریم گفت:

شهر ما مثل خانه ماست، باید آن را پاک نگه داریم.
اگر هر کسی کثافات را در جای مخصوص بیندازد هیچ گاه شهر ما کثیف و آلوده نخواهد شد.

مریم د مور له دې خبرې سره له ډوډۍ راولاړېږي. د بکسې زنځیر خلاصوي
او د جوس ډبی ترې راخلي، او د خار او خځلو سطل کی اچوی.
د جوس ډبی هم د خځلو په ټوکړۍ کې خوښ ښکاري.
د مریم مور وايي:

ښار زموږ د کور غونډې دی. باید پاک یې وساتو. که خځلې او چټلې په
ځانگړو ځایونو کې واچوو نو هیڅ کله به مو ښار ککړ او چټل نه شي.

شهروند خوب کثافات را در کوچه و سرک نمی اندازد.
بنه بناري پر سرک يا په لښتيو کې خځلې او چټلې نه غورځوي.

حالا با توجه به قصه ای که خواندید به سوالات زیر جواب دهید.

برای جلوگیری از تاثیر گرما چه باید کرد؟

چرا قوطی جوس غمگین شد؟

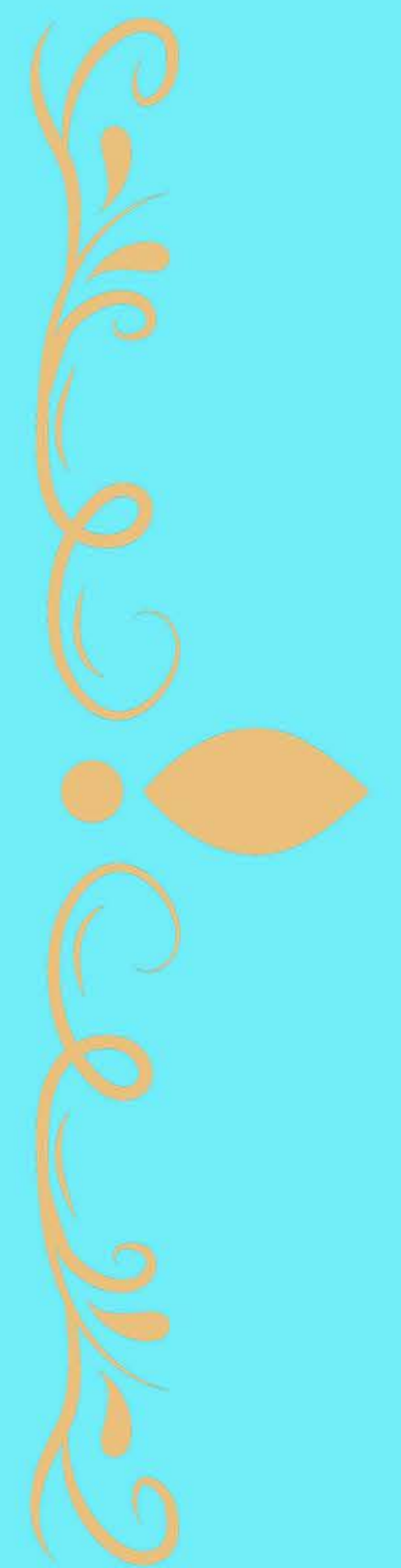
انداختن کثافات در جویچه درست است یا خیر؟ چرا؟

چرا قوطی جوس به دنبال دخترک می دوید؟

قبل از خوردن غذا چه باید کرد؟

خانه قوطی جوس کجا بود؟

شما برای پاکی شهرتان چه کارهایی انجام می دهید؟

دوستان خوبم!

لطفاً این رسامی را رنگ آمیزی نمایید.

